sunt querenda contra carneadeam illam
sniam · Quocunq; enim modo summuz
bonum sic exponitur· ut id uacet honesta-
te: nec officia: nec uirtutes in ea roe nec
amicicie constare possunt· coniūctio aut̄
cum honestate uel uoluptatis ul' nō dolendi:
idipm honestum qd' amplecti efficit turpe
Ad eas enī res referre: que agas· quaꝝ una siqs
malo careat in sūmo eum bono dicat esse· Al-
tera uersetur in leuissima pte nāe: obscura-
tis est omnem splendorem honestatis ne di-
cam inquinantis· Restant stoici: qui cū a pipa-
teticis et academicis omnia transtulissent: no-
minibus aliis easdem res secuti sunt: hos cōn
singulos dici est melius· Sed nūc qd' agimus:
de illis cum uolemus· Democriti aut̄ securitas·
que est animi tanq̄ tranquillitas: quā appel-
lant enthimeaneo separanda fuit ab hac di-
sputatione: quia ista animi tranquillitas·
ea ipa est beata uita· Querimus aut̄ nō que
sit: sed unde sit· Iam explose eiecteq; sententie
pirronis Aristonis· erilli: quod in hunc or-
bem quem circūscripsimus incidere non
possunt· adhibende omnino nō fuerunt· Nā
cum omīs hec questio de finibus et qi de
extremis bonoꝝ et maloꝝ ab eo pficiscatur

h.

License: public_domain – Paris, Bibliothèque nationale de France, Latin 11411, 92r – Marcus Tullius Cicero, De finibus bonorum et malorum (https://fragmentarium.ms/view/page/F-814t/3382/35775)